

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12.05.1966, sp. zn. 13 C 171/66, ECLI:CZ:MSPH:1966:13.C.171.1966.1

Číslo: 55/1967

Právní věta: Rozhodnutí dávkové komise ONV o důchodu manželky nepodléhá přezkoumání soudem, a to i když jde o důchod manželky přiznaný před 1. červencem 1964.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 12.05.1966

Spisová značka: 13 C 171/66

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 35
§ 108

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 55/1967 sb. rozh.

Rozhodnutí dávkové komise ONV o důchodu manželky nepodléhá přezkoumání soudem, a to i když jde o důchod manželky přiznaný před 1. červencem 1964.

(Rozsudek městského soudu v Praze ze dne 12. května 1966, [13 C 171/66](#).)

Napadeným rozhodnutím zamítla dávková komise NVP odvolání navrhovatelky do rozhodnutí komise dávkové ONV v Praze 10 ze dne 21. 1. 1966, kterým byl odňat důchod manželky ve výši 100,- Kčs měsíčně.

Navrhovatelka v opravném prostředku namítá, že osobní a rodinné poměry nezdůvodňují závěr o odnětí tohoto důchodu. Dávková komise NVP nerozhodovala na základě úplně zjištěného skutkového stavu, nehledě na to, že navrhovatelce byl důchod manželky přiznan již v roce 1951 jako dávka nároková, tedy zákonná. Nepřichází tedy v úvahu zřetel na ustanovení § 35 zák. č. 101/1964 Sb. Proto podala navrhovatelka opravný prostředek k soudu, i když napadené rozhodnutí neobsahuje v tomto směru taková poučení.

Městský soud v Praze zamítl opravný prostředek navrhovatelky do rozhodnutí dávkové komise NV hl. m. Prahy ze dne 22. dubna 1966.

Z odůvodnění:

Soudy nepřezkoumávají všechna rozhodnutí, jež se opírají o ustanovení zákona č. 101/1964 Sb., nýbrž pouze o ta, jež se týkají zákonných nároků ve věcech důchodového zabezpečení. Podle § 92 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. takto přezkoumávají též rozhodnutí národního výboru druhého stupně, pokud ovšem, jak již zmíněno, rozhoduje jako odvolací orgán o zákonném nároku ve věcech důchodového zabezpečení.

O takový případ však v souzené věci nejde.

Není sporu o tom, a lze v tom směru souhlasit s navrhovatelkou, že zákonem nabytý nárok nezaniká, pokud nebyl zrušen novým předpisem zákona. Důchody manželek přiznané před 1. 7. 1964 (a o takový případ jde i u navrhovatelky, která pobírala tento důchod, jak sama uvádí, již od R. 1951) se staly vzhledem k ustanovení první věty odst. 3 § 108 zák. č. 101/1964 Sb. dávkami podle tohoto zákona, které by tedy jinak i po 30. 6. 1964 (tedy od počátku nové zákonné úpravy) bylo nutno vyplácet v částce 100,- Kčs měsíčně, nebýt ustanovení druhé věty cit. paragrafu, podle kterého další trvání nároku na tyto dávky nutno posuzovat podle ustanovení tohoto zákona, tedy podle § 35 cit. zák. Staly se tím tedy i důchody manželek z doby před 1. 7. 1964 dávkami dobrovolnými a jako takové nejsou ani ony vyloučeny z možnosti jejich úpravy. Je tedy dáno i ohledně těchto důchodů do pravomoci dávkových komisí ONV (§ 2 písm. i), § 15 odst. 1 vyhl. č. 108/1964 Sb.) rozhodnout, že se důchod manželky jinak upravuje, tedy zvyšuje, popřípadě v individuálních případech odnímá, nejsou-li splněny podmínky pro další přiznávání tohoto důchodu (viz i čl. 13 odst. 8 Směrnice SÚSZ ze dne 29. 6. 1964 č. 30/1964 Sb. sm.).

Právem proto dávková komise NVP nepřipojila k svému rozhodnutí poučení o možnosti přezkoumání jejího rozhodnutí soudem, ježto toto rozhodnutí takovému přezkoumání nepodléhá.

Soud proto opravný prostředek navrhovatelky zamítl (§ 249 odst. 2 o. s. ř.), aniž měl možnost či povinnost zabývat se dalšími věcnými námitkami navrhovatelky.